

คุณยายทำนายฝัน

วันหนึ่ง หลังจากเคี้ยวนั่งสมาธิเข้าจรดเย็น เย็นจรดเที่ยงคืน ติดต่อกันมาจนกระทั่งถึงวันที่ ๘-๙ วันนั้นพอ ๙ โมงเช้าก็รู้สึกโหย เพราะลუნั่งมาตลอด นิมิตอะไรก็ไม่เกิด ห่อขึ้นมาเลยล้มตัวลงนอน แล้วฝันไป

ในฝันนั้น เห็นเจ้าเพื่อนผู้หญิงคนหนึ่ง ซึ่งปกติเจอหน้ากันที่ไร เป็นต้องรีเข้ามาเตือนเสียงลั่นว่า

“ระวังนะฝึกสมาธิมาก ๆ เดี่ยวจะบ้า!”

ในฝันว่า นั่งสมาธิอยู่ดี ๆ เจ้าเพื่อนคนนี้ก็หันยื่นหน้ายาว มาเตือนอีกว่า

“นี่ผิดจ ระวังเป็นบ้านะ”

เนื่องจากจำคำแนะนำของคุณไชยบูลย์ได้แม่นยำว่า เห็น นิมิตอะไรให้ป็นเป็นองค์พระให้หมด ก็เลยเอื้อมมือไปตบหน้าเจ้า เพื่อนตัวดีเสีย ๒-๓ ผลัวะ ตั้งใจจะป็นเป็นพระพุทธรูป

แปลก...เจ้าเพื่อนนั้นกลายเป็นพระพุทธรูปเหมือนใจคิด นั่งอยู่กลางห้องดีที่เดียว แล้วเห็นหลวงพ่อดูปากน้ำมองผ่านกระจก ใส ๆ มาด้วยสายตาดุ ๆ คล้ายจะบอกว่าให้ตั้งใจนั่งสมาธิให้ดี

แค่นั้นยังไม่ตื่น ผืนต่อไปอีกว่า ตัวเองสวมเกราะทองชุด
นักรบจีนโบราณ ยืนอยู่ริมทะเล รู้ในฝันว่า มีหน้าที่ชนคนข้ามทะเล

ฝันได้ ๓ ฉากก็ตื่น รู้สึกใจชื้นว่า ถึงนั่งกำหนดนิมิตองค์
พระแล้วไม่เห็น ก็ยังดีที่ได้เห็นในฝัน แล้วก็มีความสุขอยู่ลึก ๆ เล่าให้
คุณยายฟัง คุณยายบอกว่า

“พระนิพพานท่านสอดละเอียดลงมาบอกหน้าที่ให้”

อยากจะคิดว่าคุณยายพูดเล่น แต่อยู่ด้วยกันมาเป็นปีไม่เคย
เห็นท่านพูดเล่น ก็เลยต้องหยุดคิดทบทวนดูตัวเองว่า จริง ๆ แล้วเรา
ไม่ใช่คนฝันบ่อย นาน ๆ จะฝันสักที แต่ฝันที่ไร้มักจะแม่น

สมัยที่กำลังเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เคยฝันว่า
ไปที่สระวายน้ำแห่งหนึ่ง เจอฝรั่งรูปร่างหน้าตาอย่างนั้น ๆ ทั้ง ๆ ที่
ไม่มีวีซ่าว่าจะได้ไปเมืองนอกเลย

แต่ ๓ เดือนต่อมา เกิดได้ทุนไปประเทศออสเตรเลีย ต้อง
พักการเรียนไว้กลางคัน ไปอยู่ที่นั่นได้ประมาณ ๑๐ วันก็ไปที่สระวายน้ำ
แห่งหนึ่ง รู้สึกคล้ายคลึงคล้าว่าเคยมา เห็นฝรั่งยืนอยู่ขอบสระ
๒-๓ คน มีความรู้สึกที่เคยเห็นมาก่อน แต่นึกไม่ออกว่าเคยเห็นที่ไหน

กลับมาหอพัก มาจดบันทึกประจำวันในสมุดประจำตัว
เล่มเดิม พลิกไปเจอเรื่องที่บันทึกเกี่ยวกับความฝันคราวนั้นเอาไว้ ก็นึก
ออกทันทีว่า ทั้งสระวายน้ำ ทั้งฝรั่งพวกนั้นเราเคยเห็นในฝันนั่นเอง

การฝันเห็นเหตุการณ์ล่วงหน้าก่อนหลายวันหลายเดือนอย่างนี้
เคยฝันมาตั้งแต่เด็ก เพราะฉะนั้น ที่คุณยายบอกว่า พระนิพพาน
สอดละเอียด คงไม่ใช่เรื่องที่ท่านเอามาล้อเล่น

ตอนนั้นรู้สึกแปลก ๆ ว่าเราไม่เคยคิดจะบวช และถ้าจะบวช ก็จะต้องมีลูกมีเมียเสียก่อน หน้าที่ชนคนไปพระนิพพานนี้ น่าจะเป็น ของพวกประพฤติพรหมจรรย์ ซึ่งไม่ใช่เราแน่ ๆ

มาคิดดูอีกที เราก็เคยคิดจะสร้างวัดสัก ๓ วัด อุทิศให้พ่อ ๑ วัด แม่ ๑ วัด และครูบาอาจารย์อีก ๑ วัด ถ้าจะชนคนก็คงชนเข้า วัดนี้แหละ แต่เราคงไม่อยู่วัดด้วย เข้าใจเสียอย่างนั้นก็สบายใจดี ไม่เสีย โครงการแต่งงาน

ความจริงหน้าที่ชนคนเข้าวัดนี้ อาตมาถนัดมาก มาปฏิบัติ ธรรมที่บ้านธรรมประสิทธิ์ไม่นาน อาตมาก็ชวนน้อง ๆ ชนมพุทธ ศาสตร์จากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มานั่งสมาธิกับคุณยายได้มากขึ้น ๆ แต่ เพราะความไม่รู้จักเลือกไม่รู้จักรองคน อาตมาจึงทำความเดือดร้อน รำคาญใจให้คุณยายมาก

ปกติคุณยายไม่ใช่คนช่างพูดช่างคุย และไม่ชอบคนพูดมาก เพื่อเจอ แต่สำหรับอาตมาและคุณไชยบูลย์ คุณยายให้ความเมตตา อธิบายเรื่องละเอียด ๆ ในสมาธิให้ฟังเสมอ แม้เรื่องความฝัน ซึ่งเอา แน่อะไรไม่ได้ คุณยายก็อุตส่าห์ตรวจดูให้อย่างละเอียด

คราวหนึ่ง เมื่อฝากตัวเป็นศิษย์คุณยายได้ประมาณ ๕-๖ เดือน คือประมาณกลางปี ๒๕๑๐ อาตมาฝันว่า นั่งอยู่ที่ศาลาแห่งหนึ่ง เห็นหงส์ทองบินร่อนอยู่ไกล ๆ ใครเห็นก็วิ่งตามไป หวังจะจับตัว ตอนมันร่อนลงพื้นดิน

ในฝันอาตมานึกอธิษฐานว่า

“ถ้าเป็นบุญของเรา ขอให้หงส์ทองนี้จงบินเข้ามาหาเอง ไม่ต้องให้ไปวิ่งไล่จับอย่างคนอื่นเขา”

พอจบคำอธิษฐาน หงส์ทองก็บินลงมาหาอาตมาจริง ๆ เข้ามาหมอบให้อิงหลังแต่โดยดี รุ่งขึ้นเช้า จึงนำความฝันไปเล่าให้ คุณยายฟัง คุณยายนั่งสมาธิตรวจดูสัก ๕ นาทีก็ลืมตา จ้องมองอาตมาตาเขม็ง

“คุณเด็จ พักนี้ไม่ค่อยนั่งสมาธิใช่ไหม?”

“ครับยาย ไม่ค่อยได้นั่ง งานมันมาก” อาตมาตอบรับเสียงอ่อย

“บอกแล้วไม่เชื่อ นี่กามาเริบแล้ว”

คุณยายฉีกหน้าอาตมาต่อหน้าลูกศิษย์ของท่านที่นั่งหน้าสลอน คุณยายนะคุณยาย สอนอาตมาแบบผ่าตัดสด ๆ ไม่ฉีดยาชาเลย

อาตมารู้ตัวเองอยู่เหมือนกันว่า ถ้านั่งสมาธิน้อย ฤทธิ์เจ้าชู้ก็โผล่ขึ้นมาเหมือนกัน แม้ผู้หญิงชาวบ้านธรรมดา ๆ ซี้ริ้วซี้เหร่ยังเียงบางคราวก็เห็นเป็นสวयไปได้ อาศัยที่คุณยายรู้เท่าทันไปเสียหมด และวางแผนสะกดกันไว้ได้ทุกที อาตมาจึงเอาตัวรอดได้บวชมาจนทุกวันนี้

อีก ๕-๖ เดือนต่อมา หลังจากฝึกสมาธิกับคุณยายมาได้ประมาณ ๑ ปี ตรงกับต้นปี ๒๕๑๑ อาตมาก็ฝันว่า นั่งเรือไป ๔-๕ คน เรือลำนี้แปลก ไม่มีเครื่องยนต์ หลวงพ่อธัมมชโย ตอนนั้นยังไม่บวช ยังเป็นคุณไชยบุญย์ สุทธิผล ทำหน้าที่ถือท้าย อาตมายืนอยู่หัวเรือ คอยชี้ให้แะรับคนที่หนึ่น้ำท่วมไปติดอยู่ตามเกาะแก่งต่าง ๆ ที่ห้อยโหนอยู่ตามต้นไม้ก็มี อาตมาชี้ไปตรงไหน นายท้ายก็แะรับให้ทั้งหมด พอคนเต็มเรือ ก็ไปส่งขึ้นฝั่งเสียทีหนึ่ง

มีอยู่คราวหนึ่ง เรือบรรทุกคนมากเกินไปกำลังจึงคว่ำ ต้องช่วยกันกู้เรือ พรรคพวกที่มาด้วยกันถูกน้ำพัดหายไป เหลืออยู่เพียง ๓ คน คือ หลวงพ่อธัมมชโย อาตมาและคนที่มาด้วยกันแต่ต้นอีก ๑ คน

นึกหวาด ๆ ในคำทำนายอยู่เหมือนกัน แต่ก็ไปแล้วให้คุณยายฟัง คุณยายบอกว่า

“นั่นเป็นหน้าที่ของคุณ คุณอธิษฐานร่วมกับคุณไชยบุญลย์ มาว่า จะช่วยกันเรือสัตว์ ขนสัตว์ ตามแบบอย่างนักบ่าเพญฺหารมีทั้งหลายในอดีต พรรคพวกที่ตกน้ำหายไป คือคนที่บารมียังหย่อนอยู่ เขามาช่วยงานได้ระยะหนึ่ง ก็จะเปลี่ยนใจไปมีครอบครัว เลี้ยงลูกเลี้ยงเมียตามประสาโลก ๆ ของเขา ยายช่วยอะไรไม่ได้” แล้วยายก็สั่งต่อ

“คุณเจ้จนะ คุณจะต้องทำหน้าที่เป็นเสากระโดงเรือ คุณไชยบุญลย์จะถือท้าย แต่ทำงานต้องรู้จักประมาณกำลัง ถ้างานใหญ่หนักมักจะไปไม่รอด เพราะหนักเกินไปกำลัง เล็กนักก็ไม่พอมือเสียเวลาทำ”

อาตมาขอรับรองให้คุณยายแก้ไข เพราะสงสารเพื่อนที่ตกน้ำไป แต่คุณยายบอกว่า

“มารมันสอดละเอียดยแล้ว แก่ยาก ผั่งสำเร็จเป็นอย่างนี้เสียแล้ว”

วันนั้นคุณยายชี้คุณของการประพฤติพรหมจรรย์ และโทษของการครองเรือนมาก แต่ถึงขนาดนั้น อาตมาก็ยังไม่คิดจะบวชอยู่นั่นเอง

ต่อมาอีกประมาณ ๓ เดือน อาตมาก็ฝันว่า ได้ม้าม้า ๑ ตัว ม้านี้แปลก มีฤทธิ์มาก ขนาดยอเดาสูงแหลมเหมือนปลายเข็ม ม้าก็ยังพาอาตมาขึ้นไปได้ กระโดดจากยอดเขาหนึ่งไปอีกยอดเขาหนึ่งก็ได้

อาตมาบังคับม้าให้ต้อนคนจำนวนมากขึ้นเขา เพราะน้ำกำลังจะท่วม ม้าก็ช่วยต้อนคนให้อาตมาได้ตามความต้องการทุกอย่าง เสียผู้คนอิงคะนึ่งไปหมด ขึ้นเขาต่อเนื่องกันทั้งวันทั้งคืนไม่รู้จบ

เอาความฝันไปเล่าให้คุณยายฟังอีก คุณยายบอกว่า

“ถ้าคุณตั้งใจประพฤติธรรมไปเรื่อย ๆ คุณจะสามารช่วยชาวโลกให้เข้าถึงพระรัตนตรัย และชวนมาปฏิบัติธรรมในพระพุทธศาสนาได้มาก เป็นปรากฏการณ์พิเศษของยุคนี้”

ตอนนั้นอาตมาฟังคุณยายทำนายฝัน ก็คิดคล้อยตามไปว่า เราคงเหมือนอนาถบิณฑิกเศรษฐี เป็นกองเสบียงใหญ่ให้พระศาสนา เราจะช่วยกันทั้งครอบครัว ทั้งลูกทั้งเมียเลย อาตมายังไม่คิดเลิกล้มโครงการแต่งงานอยู่ดี

ต่อมาถึงปลายปี ๒๕๑๒ ได้ที่ดินสร้างวัดจากการบริจาคของคุณหญิงประหยัด แพทยพงศาวิสุทธาธิบดี จำนวน ๑๙๖ ไร่ ที่จังหวัดปทุมธานี แต่ยังไม่ได้ลงมือสร้าง อาตมาก็ฝันแปลก ๆ อีก

ฝันว่ามีขบวนแห่ ๓ ขบวนใหญ่ พอขบวนแห่นั้นเข้ามาใกล้ เห็นคุณยายนั่งขบวนที่ ๑ คุณยายส่งนกยูงแก้วให้อาตมา ๑ ตัว ใหญ่ขนาดนกยูงจริง ๆ สวยงามมาก เหมือนแกะสลักจากเพชร เป็นนกยูงเป็น ๆ ในฝันรู้ว่าเป็นกายสิทธิ์ ดีใจมาก ก็มาราบคุณยายถึง ๓ ครั้ง

ขบวนที่ ๒ เป็นขบวนของหลวงพ่อดำปากน้ำ หลวงพ่อ
ส่งราชสีห์แก้วให้ ๑ ตัว เป็นกายสิทธิ์เหมือนกัน พอกราบท่านแล้ว
ท่านก็เลยไป

ขบวนที่ ๓ เป็นขบวนของหลวงพ่อธัมมชโย ท่านส่งครุฑ
แก้วกายสิทธิ์ให้

ในฝันนั้นอาตมาดีใจมาก แม้ตื่นแล้วยังดีใจไม่หาย เพราะ
รู้สึกเหมือนรับมาจับมือจริง ๆ และเหตุการณ์เพิ่งผ่านไปหยก ๆ พอ
ไปเล่าให้คุณยายฟัง ท่านหัวเราะชอบใจ แต่เราชักผวา กลัวคุณยาย
บอกกามกำเริบอีก แต่ท่านอธิบายอย่างอารมณ์ดีว่า

นกยูง หมายถึงว่าจะเป็นที่รักที่พอใจ

ราชสีห์ แสดงถึงความมีอำนาจ ไปถึงไหน จะเป็นที่
เกรงใจถึงนั้น

ครุฑ หมายถึงการเผยแผ่พระพุทธศาสนาจะขจรขยายไป
ทั่วโลก

พร้อมกันนั้น คุณยายก็กล่าวยืนยันว่า

“งานสร้างวัดทุกอย่างจะสำเร็จ ไม่ว่าอุปสรรคจะเป็นอะไร
ก็จะชนะหมด”

ฟังคุณยายทำนายเหตุการณ์ล่วงหน้าอย่างนี้แล้ว ทำให้อาตมา
ย้อนนึกไปถึงคำทำนายของหลวงพ่อบุญธรรม วัดเขาแหลม จ. กาญจนบุรี
ซึ่งอาตมาเคยไปฝึกสมาธิกับท่านเมื่อครั้งที่ยังเรียนหนังสืออยู่ชั้นมัธยม ๘
โรงเรียนเตรียมอุดม ก่อนท่านจะมรณภาพได้กล่าวกับอาตมาว่า

“หมั่นรักษาเนื้อรักษาตัวให้ดี ต่อไปข้างหน้า ชื่อคุณไปถึงไหน พระพุทธศาสนาจะไปถึงนั่น”

ตอนนั้นอาตมาคิดว่า ตัวเองคงจะมีชื่อเสียงไปไกลอย่างกับขุนแผน ยังไม่คิดบวช

อาจารย์ผู้นี้ ท่านสอนทำสมาธิแบบกำหนดลมหายใจเข้า-ออกไว้ที่กลางท้อง แล้วภาวนาเป็นมรณานุสติว่า “ตาย ๆ ๆ ๆ ...” ท่านบอกว่า

“ถ้าเราตั้งใจปฏิบัติธรรม พระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะเสด็จมาประทับอยู่ในตัวของทุกคน”

ท่านยังบอกอีกว่า ตัวของท่านเอง เวลาไหน วันไหน ที่นั่งสมาธิแล้วใจสบาย ๆ จะเห็นพระพุทธรูปเจ้าใส ชัดเจน เหมือนทำด้วยแก้ว มานั่งอยู่กลางท้อง บางวันพูดกันได้ยิน บางวันก็ไม่ได้ยินแล้วแต่ว่าสมาธิดีไหม

ตอนนั้นอาตมาแย้งท่านไปข้าง ๆ คุณ ๆ ว่า

“พระพุทธรูปเจ้าจะมาอยู่ในท้องได้อย่างไร หมอเขาผ่าตัดคนไข้ไม่เห็นเคยเจอเลย”

ท่านก็ตอบว่ามันเป็นของละเอียด ให้ฝึก ๆ ไป อีกหน่อยก็จะเข้าใจเอง